

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 26, 2013

Nummer 26, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2013:9111](#) 26-11-2013

Maria Hoop/omgevingsvergunning

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2013:11948](#) 19-11-2013

Haarlem/weigering omgevingsvergunning

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2013:10934](#) 12-11-2013

Heerhugowaard/omgevingsvergunning

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2013:14905](#) 01-11-2013

Den Haag/omgevingsvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2435](#) 18-12-2013

Raalte/bestemmingsplan 'Buitengebied Raalte' en bestemmingsplan 'Buitengebied Raalte, correctieve herziening'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2367](#) 11-12-2013

Enschede/omgevingsvergunning evenement

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2338](#) 11-12-2013

De Bilt/weigering bouwvergunning eerste fase

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2364](#) 11-12-2013

Delft/omgevingsvergunning balkon

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2343](#) 11-12-2013

Sittard-Geleen/projectbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2391](#) 11-12-2013

Ede/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2372](#) 11-12-2013

Gemert-Bakel/afwijzing bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2266](#) 04-12-2013

Medemblik/bestemmingsplan 'Exploratieboring Lambertschaag'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2208](#) 04-12-2013

Baarle-Nassau/bestemmingsplan 'Landbouwontwikkelingsgebied Oostflank'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2419](#) 03-12-2013

Gedeputeerde staten Zuid-Holland/reactieve aanwijzing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2128](#) 27-11-2013

Eersel/bestemmingsplan 'Herziening Veneind 5, Wintelre'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2104](#) 27-11-2013

provincie Noord-Brabant/intrekkingsbesluit reconstructieplannen en correctieve herzieningen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2126](#) 27-11-2013

Duiven/dwangsom

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2022](#) 20-11-2013

Utrechtse Heuvelrug/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2028](#) 20-11-2013

Wageninge/omgevingsvergunning voor bouwen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1991](#) 20-11-2013

Delft/omgevingsvergunning bouwen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1944](#) 13-11-2013

Lingewaard/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1889](#) 13-11-2013

Halderberge/bestemmingsplan 'Buitengebied Halderberge 2011'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1912](#) 13-11-2013

Haaksbergen/rijhal met paardenstallen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1952](#) 13-11-2013

Voorschoten/bestemmingsplan 'Centrum'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1834](#) 06-11-2013

Culemborg/bestemmingsplan 'Culemborg West'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1816](#) 06-11-2013

Bergeijk/bouwvergunning biggenstal en loods met vaste mestopslag

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1819](#) 06-11-2013

gedeputeerde staten van Noord-Brabant/weigering bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1633](#) 23-10-2013

Amsterdam/weigering omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1987](#) 16-10-2013

Beesel/besluit 6.5 lid 3 Bor

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1465](#) 09-10-2013

Barneveld/weigering omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:1414](#) 02-10-2013

Oosterhout/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Weststad - Statendam'

RECHTSPRAAK

Raalte/bestemmingsplan 'Buitengebied Raalte' en bestemmingsplan 'Buitengebied Raalte, correctieve herziening'

Regeling evenementen in plan. Onderzoek uitstraling van evenementen. Onderbreking van gebruik permanente bewoning. Weergave op website ruimtelijkeplannen.nl

Voor zover appellante betoogt dat ten aanzien van de mogelijkheid tot het houden van evenementen ten onrechte geen regels zijn gesteld omtrent het geluidniveau overweegt de Afdeling dat dit geen aspect is dat in een bestemmingsplan wordt geregeld. Voorts bestaat in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de begin- en eindtijden los van het gebruik van versterkt geluid van significante invloed zijn op de omgeving en dat het opbouwen en afbreken van voorzieningen ten behoeve van een evenement een zodanige invloed op de omgeving heeft dat de raad was gehouden hier op basis van onderzoek nadere regels voor vast te stellen.

Niet gebleken is dat de raad de uitstraling van de voorziene evenementen heeft betrokken bij de vaststelling van het plandeel voor de gronden van appellant sub 6. Dit klemmt temeer nu ter zitting is gebleken dat appellant de gronden niet voor evenementen wil gebruiken.

Een onderbreking van het gebruik betekent op zichzelf nog niet dat dit gebruik na hervatting, voor de toepassing van het overgangsrecht niet langer is aan te merken als voortgezet gebruik. Of daarvan sprake is, hangt af van de duur en de oorzaak van de onderbreking en de door betrokkene getoonde intentie het gebruik voort te zetten. In aanmerking genomen dat verwezenlijking van de in het bestemmingsplan aan het perceel toegekende bestemming voorop staat, kan na een onderbreking van een zo lange duur als hier aan de orde, in beginsel geen aanspraak meer worden ontleend aan de beschermende werking van het overgangsrecht. Voor een uitzondering daarop kan slechts aanleiding bestaan indien degene die zich op het overgangsrecht beroept aan de hand van concrete en objectieve gegevens aannemelijk maakt dat de onderbreking verband houdt met zodanig bijzondere omstandigheden dat ondanks de lange duur van die onderbreking moet worden uitgegaan van blijvend voortgezet gebruik.

Nu appellant bij het instellen van beroep inzake de uitbreidingsmogelijkheid voor zijn stal niet kan worden verweten dat hij is afgegaan op de weergave op www.ruimtelijkeplannen.nl, ziet de Afdeling in de omstandigheden van het geval aanleiding de raad te gelasten het betaalde griffierecht aan appellant sub 10 te vergoeden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2435

Zaaknummer: 201207782/1/R1

RECHTSPRAAK

Gemert-Bakel/afwijzing bouwvergunning

Tweede agrarische bedrijfswoning. Provinciale verordening. Ontheffingsbevoegdheid en beleidsvrijheid

De rechtbank is bij de beoordeling of de rechtsgevolgen van het door haar vernietigde besluit in stand kunnen worden gelaten en een nieuw besluit van het college niet nodig is, terecht uitgegaan van het recht zoals dat gold ten tijde van het doen van de uitspraak en heeft derhalve terecht de Verordening ruimte 2012 in haar beoordeling betrokken.

Artikel 11.1, tweede lid, van de Verordening ruimte 2012 bevat geen rechtstreeks werkende bepaling als bedoeld in artikel 4.1, derde lid, van de Wro. Het artikellid richt zich tot het gemeentebestuur, dat het daarin bepaalde in acht dient te nemen bij de vaststelling van een bestemmingsplan of het nemen van een projectbesluit. Bij de beslissing omtrent het verlenen van de ontheffing krachtens de planregels bindt het artikel het college echter niet. Anders dan waarvan de rechtbank lijkt uit te gaan, hoeft het college dan ook geen ontheffing als bedoeld in artikel 13.4, eerste lid, van de Verordening ruimte 2012 van het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant te vragen om gebruik te kunnen maken van de in de planregels opgenomen ontheffingsbevoegdheid. Vorenstaande houdt echter niet in dat artikel 11.1, tweede lid, van de Verordening ruimte 2012 zonder betekenis is bij de toepassing van de planregels. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het college bij zijn beslissingen omtrent het verlenen van ontheffing enige beleidsvrijheid heeft en dat het bij deze beslissingen tevens het provinciaal beleid kan betrekken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2372

Zaaknummer: 201300832/1/A1

Wetsartikelen: 4 lid 1 onder c en f Wonw en 4.1 lid 1 en 3 Wro

RECHTSPRAAK

Duiven/dwangsom

Jurisprudentie inzake toverformule ook van toepassing bij verlening omgevingsvergunning

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen kan aan de toverformule geen toepassing worden gegeven indien een zinvol gebruik van het perceel overeenkomstig het bestemmingsplan objectief bezien nog mogelijk is. Geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat deze jurisprudentie niet van toepassing is ten aanzien van een besluit omtrent verlening van een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onderdeel 1°, van de Wabo.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2126

Zaaknummer: 201300786/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onder a onderdelen 1° en 3° Wabo en 1.7a Invoeringswet Wabo

RECHTSPRAAK

Amsterdam/weigering omgevingsvergunning

Short stay. Aspect duurzaamheid bij gebruik als woning

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het gebruik van de woning ten behoeve van short stay in strijd is met het bestemmingsplan. Nu het begrip 'Woningen' in de planvoorschriften niet is gedefinieerd, heeft de rechtbank terecht overwogen dat bij de interpretatie daarvan aansluiting dient te worden gezocht bij het normale spraakgebruik en het bestemd zijn als woning een zekere duurzaamheid vereist.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-10-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1633

Zaaknummer: 201300024/1/A1

RECHTSPRAAK

Beesel/besluit 6.5 lid 3 Bor***Aanwijzing categorieën van gevallen. Artikel 6.5 lid 3 Bor. Algemeen verbindende voorschriften.***

De bij het besluit van 18 oktober 2010 gegeven aanwijzing heeft tot gevolg dat geen verklaring van geen bedenkingen is vereist voor het verlenen van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wabo, tenzij zich de daarin omschreven uitzondering voordoet. Het besluit schept daarmee een regel die de daarbij betrokken bestuursorganen in abstract omschreven gevallen bindt, externe werking heeft en zich leent voor herhaalde toepassing. In artikel 2.27, eerste lid, derde volzin, van de Wabo, zoals dat met ingang van 1 oktober 2010 luidt na inwerkingtreding van de wet van 22 februari 2012, is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur, zoals het Bor, het aangewezen bestuursorgaan, in dit geval de gemeenteraad, categorieën gevallen kan aanwijzen waarin de verklaring niet is vereist. Daarmee voorziet de Wabo met terugwerkende kracht in een basis in een wet in formele zin voor de toekenning van de bevoegdheid aan de gemeenteraad tot het vaststellen van algemeen verbindende voorschriften, als bedoeld in artikel 6.5, derde lid, van het Bor.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-10-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1987

Zaaknummer: 201211697/2/A1

Wetsartikelen: 8:3 lid 1 aanhef en onder a Awb, 2.1 lid 1 onder c Wabo, 2.12 lid 1 onder a onder 3° Wabo, 2.27 lid 1 Wabo en 6.5 lid 3 Bor

RECHTSPRAAK

Barneveld/weigering omgevingsvergunning

Tweede bedrijfswoning. Binnenplans afwijken. Reguliere of uitgebreide voorbereidingsprocedure Wabo.

Indien de reguliere voorbereidingsprocedure van toepassing is, omdat de aangevraagde activiteit binnen de reikwijdte van de in het bestemmingsplan gegeven afwijkingsbevoegdheid valt maar niet binnen de daarvoor geldende beslistermijn een besluit op de aanvraag wordt genomen, volgt uit artikel 3.9, derde lid, van de Wabo, gelezen in verbinding met artikel 4:20b, eerste lid, van de Awb, dat de omgevingsvergunning van rechtswege is verleend, ongeacht of de aangevraagde activiteit voldoet aan de voorwaarden voor toepassing van de in het bestemmingsplan gegeven afwijkingsbevoegdheid. In dit verband moet de reikwijdte van de bevoegdheid om binnenplans van het bestemmingsplan af te wijken voor een project dus worden onderscheiden van de voorwaarden om toepassing te geven aan de bevoegdheid. Na afloop van de volgens de reguliere voorbereidingsprocedure geldende beslistermijn bestaat geen mogelijkheid meer om te besluiten of aan die voorwaarden is voldaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-10-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1465

Zaaknummer: 201302047/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 onderdeel a onder 1° Wabo, 3.7 lid 1 Wabo, 3.9 lid 3 Wabo, 3.10 lid 1 onder a Wabo en 4:20b lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Oosterhout/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Weststad - Statendam'

Dubbelbestemming archeologie. Ten onrechte slechts verwezen naar Erfgoedkaart. Kosten aanvraag

Aan de percelen van appellanten is op grond van een Erfgoedkaart de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie' aan de percelen van appellanten toegekend. Volgens het adviesmemo van een archeologische onderzoeksbureau is de afwijking van de kernwaardering in de Erfgoedkaart (middelhoog in plaats van laag) ten opzichte van de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart onvoldoende gemotiveerd, omdat plaatselijk bodemonderzoek in de vorm van proefboringen, proefsleuven of anderszins die tot bijstelling van de verwachtingswaarde noopt, ontbreekt. Volgens het adviesmemo is de Erfgoedkaart voorts niet gebaseerd op alle beschikbare en relevante gegevens. Wat betreft het deelgebied bedrijventerrein Statendam staat in het adviesmemo dat gezien de intensiteit van het grondverzet waarmee de herinrichting van het bedrijventerrein heeft plaatsgevonden niet verwacht mag worden dat in de ondergrond nog behoudenswaardige archeologische resten aanwezig zijn. De raad heeft dan ook niet kunnen volstaan met het slechts verwijzen naar de Erfgoedkaart. De stelling van de raad ter zitting dat geen aantasting van de belangen van appellanten plaatsvindt, omdat de aan te vragen omgevingsvergunningen naar alle waarschijnlijkheid kunnen en zullen worden verleend, houdt onvoldoende rekening met de kosten die door de grondeigenaren gemaakt moeten worden voorafgaand aan de aanvraag van een vergunning. Zoals is overwogen moeten de financiële lasten zo veel mogelijk voorzienbaar en vermijdbaar zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 02-10-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1414

Zaaknummer: 201300554/1/R3

RECHTSPRAAK

Enschede/omgevingsvergunning evenement

Aantal evenementen. Bor

Voor de bevoegdheid van het college om omgevingsvergunning te verlenen op grond van artikel 4, aanhef en achtste lid, van bijlage II bij het Bor, is beslissend het aantal omgevingsvergunningen dat het college in het desbetreffende jaar heeft verleend. Indien het in die bepaling opgenomen maximum van drie omgevingsvergunningen reeds is verleend, bestaat in dat jaar geen bevoegdheid meer tot verlening van meer vergunningen. De rechtbank heeft dit niet onderkend en is ten onrechte uitgegaan van de activiteiten die in 2011 feitelijk op het perceel hebben plaatsgevonden en is daarbij ten onrechte per activiteit nagegaan of, achteraf bezien, vergunning vereist zou zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2367

Zaaknummer: 201300612/1/A1

Wetsartikelen: 4 aanhef en lid 8 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Delft/omgevingsvergunning balkon

Omgevingsvergunning voor balkon. Bijbehorend bouwwerk. Privaatrechtelijke belemmering

Nu het balkon voorziet in de uitbreiding van de woonfunctie en direct vanuit de woning toegankelijk is en derhalve dient te worden aangemerkt als uitbreiding van de woning op het perceel staat de omstandigheid dat het niet is voorzien van een dak niet in de weg aan het aanmerken daarvan als bijbehorend bouwwerk.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen kan uit de bewoordingen van artikel 5:50, eerste lid, gelezen in verband met het derde lid, van het BW niet zonder meer worden afgeleid dat, naast het rechtstreeks uitzicht, ook het uitzicht dat niet rechtstreeks is, het zogenoemde zijdelings uitzicht, dient te worden begrepen onder het verbod dat in dit artikel is verwoord. Anders dan appellant betoogt, kan uit het door hem genoemde arrest van de Hoge Raad van 13 juni 2003, niet worden afgeleid dat de Hoge Raad heeft uitgemaakt dat het verschil tussen rechtstreeks en zijdelings zicht geen rol speelt bij artikel 5:50 van het BW.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2364

Zaaknummer: 201300191/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo, 1 lid 1 van bijlage II Bor, 2 aanhef en onder 3 bijlage II Bor en 5:50 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

De Bilt/weigering bouwvergunning eerste fase

Verhuur zomerhuizen. Beoogd gebruik in strijd met bestemmingsplan

In het handelsregister van de Kamer van Koophandel is vermeld dat tot de bedrijfsactiviteiten van het bedrijf behoren het verhuren van vakantiehuisjes en appartementen en het (doen) exploiteren van een bungalowpark, waaronder begrepen de verhuur van een bungalow, recreatiewoningen, caravans en recreatiekavels, alsmede de verkoop (handel) in chalets en (al dan niet) mobiele recreatiewoningen. Daarnaast stelt het college dat het bedrijf de naam Topparken gebruikt als marketingtool. In het merendeel van de bij deze organisatie aangesloten parken worden volgens het college de zomerhuizen niet alleen verkocht maar ook voor korte periode verhuurd. Het college heeft zich bij gebreke van andere informatie, bijvoorbeeld in de vorm van een bedrijfs- of ondernemingsplan, op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is geworden dat de zomerhuizen niet uitsluitend of mede zullen worden gebruikt voor andere doeleinden, zoals wisselende verhuur, dan de bestemming 'Recreatieve doeleinden II' toestaat.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2338

Zaaknummer: 201210390/1/A1

RECHTSPRAAK

Sittard-Geleen/projectbesluit

Chw. In casu geen herstructurering bedrijventerrein. Projectbesluit toegesneden op bouwplan

De rechtbank heeft terecht overwogen dat categorie 3.1 van bijlage 1 van de Chw zich niet beperkt tot herstructurering van een gebied dat als zowel woon- als werkgebied dient te worden aangemerkt en dat de Chw van toepassing kan zijn in een geval waarin uitsluitend sprake is van planologische herstructurering van een bedrijventerrein. De rechtbank is vervolgens evenzeer terecht tot het oordeel gekomen dat geen sprake is van een planologische herstructurering van een bedrijventerrein, als bedoeld in categorie 3, onder 3.1 van bijlage 1 van de Chw. Daarbij is van belang dat de aanleiding van het project uitsluitend is gelegen in de gewenste uitbreiding van de bestaande vestiging van Hornbach op de onderhavige locatie.

Het projectbesluit is genomen naar aanleiding van de aanvraag van Hornbach, hetgeen blijkt uit de verwijzing naar deze aanvraag in het projectbesluit en de toelichting bij het projectbesluit. Door de verwijzing in het projectbesluit en de toelichting naar het onderhavige concrete bouwplan is voldoende duidelijk dat het projectbesluit samenhangt met dit bouwplan en dat de regels en de verbeelding daarop zijn toegesneden. De Afdeling begrijpt het projectbesluit aldus dat de bij het projectbesluit vastgestelde gebruiksregels en antidubbelregel uitsluitend betrekking hebben op het bouwplan waarvoor bouwvergunning is verleend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2343

Zaaknummer: 201210815/1/A1

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 aanhef en onder a Chw, 3.1 bijlage I Chw, 1.1 lid 1 aanhef en onder f Wro en 3.10 Wro

RECHTSPRAAK

Ede/handhaving

Luchthavenregeling zet bestemmingsplan niet op zij

Een luchthavenregeling bevat alleen regels en eventueel grenswaarden voor het luchthavenluchtverkeer en heeft geen gevolgen voor de ruimtelijke indeling van het gebied rond een luchthaven. De doorwerking naar bestemmingsplannen is derhalve niet aan de orde.

Nu een luchthavenregeling uitsluitend regels kan bevatten met betrekking tot geluidbelasting en het externe veiligheidsrisico en niet met betrekking tot de ruimtelijke indeling van een gebied en geen doorwerking kent naar een bestemmingsplan, heeft de rechtbank terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de bepalingen van het bestemmingsplan door de luchthavenregeling opzij worden gezet en dat het college voor de helihaven geen omgevingsvergunning heeft kunnen verlangen. De rechtbank heeft verder met juistheid overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de bevoegdheid van de provincie om een luchthavenregeling vast te stellen afdoet aan de bevoegdheid van de gemeente om bestemmingsplannen vast te stellen. Dat in artikel 8.64, vierde lid, van de Wet luchtvaart is bepaald dat in een luchthavenregeling een luchthavengebied wordt vastgesteld, welk gebied ingevolge artikel 1.1, eerste lid, van die wet is 'bestemd' voor het gebruik als luchthaven, leidt niet tot een ander oordeel.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2391

Zaaknummer: 201302755/1/A1

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 Wet luchtvaart, 8.1a Wet luchtvaart en 8.64 Wet luchtvaart

RECHTSPRAAK

Baarle-Nassau/bestemmingsplan 'Landbouwontwikkelingsgebied Oostflank'

Landbouwontwikkelingsgebied. Wijzigingsbevoegdheid voor nieuwvestiging. Plan-MER. Vogelrichtlijngebieden in België

Uit het plan-MER, de passende beoordeling en de Aanvulling plan-MER blijkt niet dat de wijzigingsbevoegdheden zoals neergelegd in de planregels, voor de uitbreiding van grondgebonden bedrijven, en de planregels voor de nieuwvestiging van een grondgebonden bedrijf bij omschakeling van een woonbestemming naar een agrarische bestemming, bij de beoordeling of het plan mogelijke significante gevolgen heeft op nabijgelegen Natura 2000-gebieden zijn onderzocht. Hieruit volgt dat het plan-MER, de passende beoordeling en de Aanvulling plan-MER ten onrechte niet zijn gebaseerd op de maximale mogelijkheden van het plan.

De Afdeling stelt voorts vast dat de mogelijke effecten van de in het gehele buitengebied van Baarle-Nassau geboden ontwikkelingsmogelijkheden voor veehouderijen op de Vogelrichtlijngebieden in België niet in het plan-MER, de passende beoordeling en de Aanvulling plan-MER zijn onderzocht vanwege de veronderstelling van de raad dat de habitattypen in deze gebieden niet voor stikstofdepositie gevoelig zouden zijn. Ter zitting heeft de raad erkend dat negatieve effecten op de leefgebieden van de vogels waarvoor de Vogelrichtlijngebieden zijn aangewezen, als gevolg van de stikstofdepositie niet zijn uit te sluiten. Gelet daarop zijn voornoemde effecten op de Vogelrichtlijngebieden in België ten onrechte niet in de passende beoordeling onderzocht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2208

Zaaknummer: 201201752/1/R3

RECHTSPRAAK

Medemblik/bestemmingsplan 'Exploratieboring Lambertschaag'

Gaswinning. Proefboring. Onderzoeksverplichting bij wijzigingsbevoegdheid.

Vast staat dat de raad nog niet de benodigde onderzoeken heeft verricht naar de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een gebruik van de locatie voor mijnbouwdoeleinden, in die zin dat aldaar permanent gas zal worden gewonnen. Verschillende milieuaspecten, waaronder het eventuele risico op bodemdaling, zijn niet onderzocht. Nog niet inzichtelijk is wat de effecten van een permanente gaswinningsinstallatie zullen zijn met betrekking tot milieuaspecten als geluid, luchtkwaliteit en externe veiligheid. Verder is de verkeersaantrekkende werking van een permanente gaswinningsinstallatie evenmin inzichtelijk. De raad heeft gelet hierop niet onderzocht of de met de wijzigingsbevoegdheid mogelijk gemaakte ontwikkelingen in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening moeten worden geacht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2266

Zaaknummer: 201303074/1/R1

Wetsartikelen: 3:2 Awb

RECHTSPRAAK

Gedeputeerde staten Zuid-Holland/reactieve aanwijzing

Relatie zienswijze en reactieve aanwijzing. Verschoonbaarheid

Het college van gedeputeerde staten kon geen aanwijzing geven als bedoeld in artikel 3.13, tweede lid, gelezen in verbinding met artikel 3.13, eerste lid, van de Wabo, nu vaststaat dat geen zienswijze als daar bedoeld is ingediend.

Weliswaar betoogt het college terecht dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, er bijzondere omstandigheden denkbaar zijn waaronder, ondanks dat niet tijdig een zienswijze is ingediend, het college van GS niettemin bevoegd moet worden geacht een reactieve aanwijzing te geven, echter die bijzondere omstandigheden doen zich hier niet voor. Anders dan het college betoogt, kan het niet indienen van zienswijzen in dit geval niet verschoonbaar worden geacht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2419

Zaaknummer: 201309155/1/A1 en 201309155/2/A1

Wetsartikelen: 3.13 lid 1 en 2 Wabo

RECHTSPRAAK

Maria Hoop/omgevingsvergunning

Splitsing bouwplan in onderdelen

Casus

Bij besluit van 17 januari 2013 heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een berging en loods inclusief bijbehorende kelder/putten te Maria Hoop. Het betreft een vervolg op de uitspraak van de Afdeling van 3 oktober 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BX8968) waarin is geoordeeld dat de omgevingsvergunning voor een loods en garage niet had mogen worden verleend omdat een deel van de garage ten onrechte als niet-vergunningplichtig buiten beschouwing was gelaten bij de berekening van de totale oppervlakte aan bijgebouwen die het bestemmingsplan toestaat.

Rechtsvraag

Is met de nieuwe aanvraag sprake van splitsing van een bouwplan in onderdelen die in functioneel en bouwkundig opzicht van elkaar kunnen worden gescheiden?

Uitspraak

De rechtbank ziet zich (andermaal) gesteld voor de vraag of verweerder met toepassing van de in artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 10, van de Wabo in samenhang met de in artikel 9.4.4 van het bestemmingsplan opgenomen binnenplanse afwijkingsbevoegdheid een omgevingsvergunning heeft mogen verlenen. Voorop staat dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling splitsing van een bouwplan waarvoor een omgevingsvergunning wordt aangevraagd en dat uit verschillende onderdelen bestaat, waaronder mogelijk op zichzelf beschouwd niet-vergunningplichtige onderdelen, in beginsel niet mogelijk is. Een bouwplan kan alleen worden gesplitst indien het bestaat uit onderdelen die in functioneel en bouwkundig opzicht van elkaar kunnen worden onderscheiden. De vraag is of het plan waarvoor vergunning is verleend nu wel aan dat vereiste voldoet.

De rechtbank overweegt dat in de vergunningaanvraag de oorspronkelijke garage door middel van een wand wordt gescheiden in ruimtes met een te onderscheiden gebruiksdoel, te weten

een berging en garage. Naar het oordeel van de rechtbank is hiermee voldaan aan het criterium van functionele scheiding. Ter zitting is met betrekking tot de aard van de scheidingsconstructie toegelicht dat het gaat om een gemetselde stenen muur. In het geval dat de berging zou worden weggehaald, resteert volgens verweerder een garage met een volwaardige buitenmuur. Onder deze omstandigheden vormen naar het oordeel van de rechtbank de garage en de berging in bouwkundig opzicht niet één geheel maar twee zelfstandige bouwdelen, waarbij van doorslaggevende betekenis is dat vanwege de kennelijke geschiktheid van de wand als buitenmuur hetzelfde eindresultaat zou kunnen worden bereikt in de situatie dat garage en berging apart zouden worden gerealiseerd.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 26-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2013:9111

Zaaknummer: AWB-13_665

Wetsartikelen: 2 aanhef en onder 3 van bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Haarlem/weigering omgevingsvergunning

Dakkapel en ‘verrommeling’

Casus

Bij besluit van 17 januari 2013 heeft verweerder geweigerd aan eiser een omgevingsvergunning te verlenen voor het bouwen van een dakkapel aan de voorzijde van de woning. Verweerder heeft aan zijn besluit om het bouwplan niet te vergunnen twee weigeringsgronden ten grondslag gelegd, namelijk de activiteit is in strijd met het bestemmingsplan en het uiterlijk van het bouwwerk is in strijd met redelijke eisen van welstand.

Rechtsvraag

Is de aangevraagde omgevingsvergunning voor een dakkapel in strijd is met redelijke eisen van welstand?

Uitspraak

Niet is in geschil dat het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan. Verweerder heeft de omgevingsvergunning geweigerd omdat er tegen het bouwplan (o.m.) stedenbouwkundige bezwaren bestaan. Verweerder is van mening dat door de brede dakkapel die eiser wenst te bouwen (deze beslaat meer dan de helft van het dakvlak) de ‘flauwe’ kapvorm niet meer herkenbaar is en wil hierom geen omgevingsvergunning verlenen. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat uit de Nota Dak volgt dat alleen indien een bouwblok al is ‘verrommeld’ – hetgeen betekent dat meer dan de helft van de woningen van het bouwblok al is voorzien van een brede dakkapel – aan een bouwplan zoals eiser dat voorstaat, wordt meegewerkt. Het bouwblok waarvan de woning van eiser deel uitmaakt is nog niet ‘verrommeld’.

Eiser heeft aangevoerd dat verweerder de Nota Dak niet juist toepast. Voor het bepalen of sprake is van ‘verrommeling’ ingevolge de Nota Dak is niet het bouwblok bepalend, maar het straatbeeld. Nu er al meerdere woningen in de straat van eiser – waaronder meerdere woningen aan de overzijde van de straat ter hoogte van zijn woning – een dakkapel hebben van eenzelfde omvang als die eiser wenst, is het straatbeeld al ‘verrommeld’. Als verweerder

het juiste criterium 'straatbeeld' toepast in plaats van het niet in de Nota Dak genoemde criterium 'bouwblok', dan kan de conclusie geen andere zijn dan dat het straatbeeld al is 'verrommeld' en had verweerder de gevraagde omgevingsvergunning dienen te verlenen, aldus eiser.

De rechtbank geeft aan dat toegegeven kan worden dat het verwarrend is. Zoals verweerder ter zitting heeft verklaard, is niet beoogd met de Nota Dak het beleid met betrekking tot dakkapellen te wijzigen. Verweerder legt het woord straatbeeld beperkter uit dan eiser. Verweerder wenst in straten als waar eiser woont ook uit stedenbouwkundige overwegingen niet mee te werken aan een dakkapel in een nog 'niet verrommeld' bouwblok. Deze uitleg is naar het oordeel van de rechtbank niet rechtens onaanvaardbaar. Het feit dat eiser vanuit zijn woning uitkijkt op (te) grote dakkapellen op het bouwblok aan de andere kant van de straat, maakt het vorenstaande niet anders. Het betoog dat het straatbeeld al is 'verrommeld', slaagt niet.

Blijkens het dossier heeft verweerder het bouwplan ter advisering voorgelegd aan de adviescommissie voor ruimtelijke kwaliteit. Deze welstandscommissie heeft negatief over het bouwplan geadviseerd omdat 'de in het voordakvlak te plaatsen dakkapel qua maat en schaal niet past bij de woning en het voordakvlak'. Eiser heeft niet gesteld dat het – op grond van de in de Nota Ruimtelijke Kwaliteit neergelegde beoordelingskaders uitgebrachte – welstandsadvies naar inhoud of wijze van totstandkoming zodanige gebreken vertoont dat verweerder het niet – of niet zonder meer – aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag had mogen leggen. Daaruit volgt dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aangevraagde omgevingsvergunning voor een dakkapel in strijd is met redelijke eisen van welstand.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 19-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:11948

Zaaknummer: HAA 13/3338

RECHTSPRAAK

Heerhugowaard/omgevingsvergunning

Lichtmasten op sportterrein

Casus

Bij besluit van 24 november 2011 heeft verweerder aan de gemeente Heerhugowaard een omgevingsvergunning voor de activiteiten bouwen en gebruiken verleend voor het plaatsen van zes lichtmasten met een hoogte van circa 15 meter rondom een voetbalveld.

Rechtsvraag

Is aannemelijk gemaakt dat lichtmasten met een hoogte van 15 meter noodzakelijk zijn voor het op de bestemming gerichte gebruik van de grond?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat verweerder zijn stelling dat lichtmasten met een hoogte van meer dan 10 meter noodzakelijk zijn voor het op de bestemming gerichte gebruik van de grond, ondanks dat hij daar in de tussenuitspraak nadrukkelijk toe in de gelegenheid is gesteld en op is gewezen, niet aan de hand van stukken en/of objectieve gegevens heeft onderbouwd. Verweerders eigen – niet van een deskundige afkomstige of kenbaar door een deskundige onderschreven – stelling dat lichtmasten van 15 meter hoog noodzakelijk zijn, is niet afdoende. Voor zover verweerder wijst op de Algemene richtlijn betreffende lichthinder van de NSVV heeft de rechtbank de onderbouwing van verweerders stelling daarin niet gevonden. Aldus heeft verweerder nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat lichtmasten met een hoogte van 15 meter noodzakelijk zijn voor het op de bestemming gerichte gebruik van de grond. Verweerder was derhalve niet bevoegd om met toepassing van artikel 13, vijfde lid, onder 5.1, van de planvoorschriften van het ter plaatse geldende bestemmingsplan ‘t Kruis 1980’ vrijstelling te verlenen van het bepaalde in artikel 13, tweede lid, aanhef en onder 2.5, van de planvoorschriften voor de bouw van verlichtingsinstallaties tot een hoogte van maximaal 16 meter en daarmee voor het onderhavige project.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 12-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:10934

Zaaknummer: AWB-12_2176

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 onder a onder 1 Wabo

RECHTSPRAAK

gedeputeerde staten van Noord-Brabant/weigering bouwvergunning

Provinciale verordening. Weigering bouwvergunning twee melkgeitenstallen. Q-koorts

Nu de bestrijding en voorkoming van de aan de geiten- en schapenhouderij gerelateerde Q-koorts bovendien een ruimtelijk belang is dat zich leent voor behartiging op provinciaal niveau vanwege de daaraan klevende bovengemeentelijke aspecten, hebben provinciale staten zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk was om de algemene regels uit artikel 9.8 te stellen. Onder deze omstandigheden was ten tijde van de vaststelling van de Verordening 2011 geen sprake van strijd met artikel 4.1, eerste lid, van de Wro en heeft de rechtbank terecht geen aanleiding gezien om artikel 9.8 van de Verordening 2011 onverbindend te verklaren.

Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is de Afdeling van oordeel dat het college in dit geval niet nader behoefde te motiveren waarom het geen aanleiding heeft gezien de Verordening 2011 buiten toepassing te laten, althans aan het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant had moeten voorleggen of de versoepeling van de Regeling tijdelijke maatregelen dierziekten in verband met de aanwijzing van Q-koorts en maatregelen ter bestrijding van Q-koorts (hierna: de regeling), gevolgen zou hebben voor de handhaving van artikel 9.8 van de verordening. Voorop wordt gesteld dat het college slechts onder zeer bijzondere omstandigheden over kan gaan tot het buiten toepassing laten van de verordening. De enkele versoepeling van de regeling is daarvoor onvoldoende.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1819

Zaaknummer: 201212079/1/A1

Wetsartikelen: 4.1 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Bergeijk/bouwvergunning biggenstal en loods met vaste mestopslag

Invoeringswet Wabo. Aanhouden aanvraag. Overgangsrecht.

De Invoeringswet Wabo, waarbij artikel 52 van de Woningwet als onderdeel van hoofdstuk IV is komen te vervallen, voorziet niet uitdrukkelijk in overgangsrecht voor gevallen waarbij ten behoeve van de wijziging van de inrichting een aanvraag om een bouwvergunning is ingediend vóór 1 oktober 2010 en een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de activiteit veranderen van een inrichting na 1 oktober 2010 is ingediend. Een redelijke wetsuitleg van artikel 1.2, tweede lid, van de Invoeringswet Wabo brengt met zich dat de omgevingsvergunning voor de activiteit van het veranderen van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, wat betreft de toepassing van artikel 52, tweede lid, van de Woningwet moet worden beschouwd als een milieuvergunning. Dit betekent dat de aanhoudingsplicht van artikel 52 van de Woningwet in dit geval eveneens eindigt door verlening van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1816

Zaaknummer: 201211622/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder e Wabo, 1.2 lid 2 Invoeringswet Wabo, 52 lid 2 Wonw, 8.1 WMB en 8.19 WMB

RECHTSPRAAK

Den Haag/omgevingsvergunning

Ten onrechte geen marktonderzoek verricht naar uitbreiding supermarkt. Belangenafweging

Casus

Bij besluit van 2 mei 2013 heeft verweerder aan Winkelcentrum Ypenburg C.V. een omgevingsvergunning verleend voor het veranderen en samenvoegen van de percelen Oude Kustlijn 6, Steentijdsingel 4 en Speerpunt 4 in Den Haag tot een supermarkt. De concurrent van de supermarkt is in beroep en stelt dat een marktonderzoek uitgevoerd had moeten worden.

Rechtsvraag

Had een marktonderzoek uitgevoerd moeten worden en welke belangen van partijen zijn betrokken?

Uitspraak

Primair is aangevoerd dat van de afwijkingsmogelijkheid geen gebruik had mogen worden gemaakt zonder een marktonderzoek uit te voeren zoals bedoeld in de Detailhandelnota Den Haag van mei 2005. De rechtbank geeft aan dat in deze nota is aangegeven dat bij toepassing van een vrijstelling, waaronder thans moet worden begrepen de nu toegepaste afwijkingsbevoegdheid, voor een vergroting van het vloeroppervlak aan detailhandel een dergelijk onderzoek vooraf moet gaan. In deze nota is niet gesteld dat dit onderzoek pas hoeft plaats te vinden boven een bepaald aantal vierkante meters uitbreiding. Aan het gestelde in deze nota mogen verzoekers vertrouwen ontlelen. Daarbij is relevant dat de maximale hoeveelheid vierkante meters detailhandel zoals vastgelegd in de planregels al met ongeveer 10% is overschreden. Het verweer dat de Detailhandelnota in dit opzicht gewoonlijk niet wordt toegepast, is niet concreet gestaafd. De stelling dat het overbodig is, verdraagt zich niet met het gestelde in de Detailhandelnota en is bovendien per definitie een onbewezen stelling, zolang er geen onderzoek is uitgevoerd. Het bestreden besluit vertoont, aldus de rechtbank, een zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek in de zin van de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van

de Awb.

Voorts wordt overwogen dat bij de belangenafweging ook de belangen van partijen worden betrokken. In dit geval is daarbij relevant dat de verbouwing reeds is uitgevoerd en dat de verbouwde winkel gereed is om komende woensdag te worden geopend, na een sluiting van enige weken. Ter zitting is aangegeven dat een schorsing van het bestreden besluit tot grote praktische problemen voor vergunninghoudster zou leiden. Verder is bij de belangenafweging relevant dat door de verbouwing twee leegstaande winkeleenheden nu bij deze winkel zijn betrokken, hetgeen het winkelcentrum ten goede komt. Eveneens is van belang dat het verzoek om voorlopige voorziening eerder had kunnen worden ingediend dan is gebeurd. Ten slotte acht de voorzieningenrechter het niet waarschijnlijk dat openstelling van de Jumbo gedurende de periode die is gemoeid met de uitvoering van de bestuurlijke lus tot en met de einduitspraak in de bodemprocedure tot onomkeerbare gevolgen voor verzoekers zal leiden. Daarom ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding tot het treffen van een voorlopige voorziening.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 01-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2013:14905

Zaaknummer: AWB-13_8463 + AWB-13_7374

Wetsartikelen: 2:12 lid 1 aanhef en onder a onder 2 Wabo, 3:2 Awb, 7:12 Awb, 8:51 Awb en 8:51a Awb

RECHTSPRAAK

Delft/omgevingsvergunning bouwen

Herroeping besluit tot verlening vergunning. Invloed van bestemmingsplan in voorbereiding.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen vloeit uit het karakter van de bezwaarschriftprocedure voort dat, indien het bestuursorgaan na heroverweging tot de conclusie komt dat het aangevochten besluit niet in stand kan blijven, dit orgaan niet kan volstaan met (gedeeltelijke) gegrondverklaring van het bezwaarschrift, maar voor het onjuist bevonden besluit een nieuw besluit in de plaats moet stellen. In de situatie dat het nemen van een vervangend besluit nog niet mogelijk is, omdat alsnog een wettelijk voorgeschreven procedure dient te worden doorlopen, waarmee een geruime termijn kan zijn gemoeid, moet daarover anders worden geoordeeld.

Het college heeft een vrijstellingsbesluit herroepen en aangekondigd dat het in dit geval planologische medewerking aan het bouwplan zal verlenen door middel van het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan en niet door het nemen van een projectbesluit. Het plan is in een dermate vergevorderd stadium dat het besluit daarom niet in strijd is met artikel 7:11, tweede lid, van de Awb.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1991

Zaaknummer: 201210267/1/A1

Wetsartikelen: 3.10 lid 1 Wro, 46 lid 3 Wonw en 7:11 Awb

RECHTSPRAAK

Wageninge/omgevingsvergunning voor bouwen

Erfafscheiding nabij gronden die publiek toegankelijk zijn. Welstandsoordeel over erfafscheiding

Een omgevingsvergunning voor een erfafscheiding is vereist omdat de aan de erfafscheiding grenzende grond feitelijk gezien onderdeel uitmaakt van het algemeen toegankelijke park-arboretum. Daarnaast wordt de grond grenzend aan de erfafscheiding niet gebruikt als tuin bij een woning en is de eigenaar van het park-arboretum tevens eigenaar van de grond grenzend aan de erfafscheiding.

Het welstandsoordeel mag niet leiden tot een belemmering van de verwezenlijking van de bouw mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt. In het bestemmingsplan zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van het bouwen van een erfafscheiding op gronden waarop de bestemming 'Tuin' rust. De rechtbank heeft in navolging van het college niet onderkend dat de in het advies van de welstandscommissie aangevoerde argumenten zich uitsluitend richten tegen de rechtstreeks uit het bestemmingsplan voortvloeiende mogelijkheid om een bouwwerk van de gewenste omvang te realiseren. Gelet op het voorgaande kon het negatieve welstandsadvies niet aan het besluit ten grondslag worden gelegd en heeft de rechtbank ten onrechte de rechtsgevolgen van dat besluit in stand gelaten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2028

Zaaknummer: 201303529/1/A1

Wetsartikelen: 1 lid 1 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Utrechtse Heuvelrug/handhaving

Kunstgrasveld is geen bouwwerk. Ballenvanger. Gebruik door derden

Het kunstgrasveld bevat geen constructief element als bedoeld in de bouwverordening. Dat om een kunstgrasveld een betonrand ligt, doet daaraan niet af nu niet is gebleken dat het kunstgrasveld en de betonrand een onlosmakelijk geheel vormen. De rechtbank heeft gelet op het vorenoverwogene terecht overwogen dat het kunstgrasveld geen bouwwerk is en dat voor de bouw daarvan geen omgevingsvergunning is vereist.

Het gebruik door de basisschool van het kunstgrasveld tijdens reguliere schooltijden is in overeenstemming met de bestemming die op de gronden rust. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de basisschool maatregelen heeft getroffen om het gebruik door derden van het kunstgrasveld tegen te gaan. Daartoe heeft zij een hekwerk om het kunstgrasveld geplaatst zodat het afsluitbaar is en heeft zij borden geplaatst waarop staat dat het betreden van het veld na 20:00 uur door derden is verboden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2022

Zaaknummer: 201300303/1/A4.

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder a Wabo

RECHTSPRAAK

Voorschoten/bestemmingsplan 'Centrum'

Kinderopvang. Bestemming volgens voorgaand plan. Stemgeluid

De raad kan ter onderbouwing van het standpunt dat het plan niet zal leiden tot een ernstige aantasting van het woon- en leefklimaat van omwonenden, niet volstaan met de stelling dat het voorgaande plan voorzag in een vergelijkbare bouw- of gebruiksmogelijkheid ter plaatse. Bij de beoordeling van de planologische aanvaardbaarheid van een beoogde ontwikkeling dient, naast de mogelijkheden van het voorgaande plan, tevens rekening te worden gehouden met de bestaande situatie en de belangen van de omwonenden.

De raad stelt terecht dat stemgeluid van kinderen op grond van artikel 2.18, eerste lid, aanhef en onder i, van het Activiteitenbesluit milieubeheer in een situatie als deze buiten beschouwing blijft bij het bepalen van de daar bedoelde geluidniveaus. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient de raad evenwel in het kader van de vereiste belangenafweging rekening te houden met dit stemgeluid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1952

Zaaknummer: 201301518/1/R4

Wetsartikelen: 2.18 lid 1 aanhef en onder i Barim

RECHTSPRAAK

Haaksbergen/rijhal met paardenstallen

Paardenstallen of manege

De omstandigheid dat op de bouwtekening geen dierenartsverblijf is opgenomen, wat het college van belang acht, is in dit geval onvoldoende om aan te nemen dat de rijhal niet voor het fokken van paarden wordt gebruikt. In dit verband is van belang dat de rijhal onderdeel uitmaakt van een meeromvattend agrarisch bedrijf, te weten een veehouderij, en appellant hierover ter zitting onweersproken heeft gesteld dat een dierenartsverblijf reeds elders in de bestaande bedrijfsbebouwing aanwezig is. Voorts heeft het college uit de omvang van de rijhal redelijkerwijs niet kunnen afleiden dat deze met het oog op een manege wordt opgericht. In dit verband wordt overwogen dat het africhten, trainen (opfokken) en verkopen van ter plaatse op het bedrijf gefokte paarden zodanig samenhangt met het fokken van paarden, dat deze activiteiten kunnen worden beschouwd als behorende bij een productiegerichte paardenhouderij, waarbij het africhten van de gefokte paarden ten behoeve van de verkoop dient te worden aangemerkt als onderdeel van de paardenfokkerij.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1912

Zaaknummer: 201208973/1/A1

RECHTSPRAAK

Lingewaard/handhaving

Praktijkruimte in bijgebouw

Het begrip praktijkruimte is niet gedefinieerd in de planvoorschriften. Voor de uitleg van dit begrip kan worden aangesloten bij de betekenis die daaraan in het algemeen spraakgebruik wordt gegeven. Door hierbij aan te sluiten ontstaat geen strijd met het verbod van willekeur. Een praktijkruimte is een ruimte die voor verschillende beroepen kan worden gebruikt. Gelet hierop kan het bijgebouw dat in gebruik is bij een schoonheidsspecialiste/pedicure worden aangemerkt als praktijkruimte. De rechtbank heeft terecht geen aanknopingspunt gezien voor het oordeel dat het gebruik van een praktijkruimte enkel door de hoofdbewoner van het perceel mag worden uitgeoefend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1944

Zaaknummer: 201301833/1/A1

RECHTSPRAAK

Halderberge/bestemmingsplan 'Buitengebied Halderberge 2011'

Uitbreidingsmogelijkheden agrarische bedrijven nabij Natura 2000-gebieden. Wijzigingsbevoegdheid

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen dient de raad de aanvaardbaarheid van een bestemmingsplan bij het vaststellen (opnieuw) te bezien, mede in relatie tot de op het moment van vaststelling geldende regelgeving. Dat deze bouwvlakken voor agrarische bedrijven overeenkomen met de bouwvlakken in het voorheen geldende plan, leidt derhalve niet tot het oordeel dat het plan op dit punt in overeenstemming is met artikel 19j van de NB-wet 1998 en dat inzichtelijk is of voor uitbreiding geen passende beoordeling nodig is. Niet is gebleken dat de raad de mogelijke gevolgen van de genoemde uitbreidingsmogelijkheden voor de Natura 2000-gebieden heeft onderzocht.

Met betrekking tot de permanente en tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen overweegt de Afdeling dat in het deskundigenbericht is vermeld dat door de ligging van de percelen met een agrarische bestemming de planregels het mogelijk maken dat grootschalige aaneengesloten teeltondersteunende voorzieningen worden gerealiseerd. De raad heeft niet inzichtelijk gemaakt of en zo ja in welke mate deze grootschalige teeltondersteunende voorzieningen invloed hebben op de nabijgelegen Natura 2000-gebieden, waaronder de effecten op de waterhuishouding en de waterkwaliteit.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1889

Zaaknummer: 201112348/1/R3

Wetsartikelen: 19j NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Culemborg/bestemmingsplan 'Culemborg West'

Verkeersveiligheid. Akoestisch onderzoek. Aftrek van 5 dB bij 30 km/u zone

Een onderzoek naar de verkeersveiligheid dient in het kader van een goede ruimtelijke ordening plaats te vinden en kan niet worden doorgeschoven naar de besluitvorming ter zake van verkeersbesluiten die nog moeten worden genomen. Voorts is in het akoestisch onderzoek vermeld dat het toetsingskader zoals opgenomen in de Wgh, inclusief de aftrek van 5 dB als bedoeld in artikel 110g van de Wgh, voor wegen met een maximumsnelheid van 50 km/u is gehanteerd. De Afdeling stelt vast dat niet is uitgesloten dat deze aftrek in de praktijk niet volledig kan worden toegepast bij snelheden van 30 km/u of minder, omdat de geluidemissie bij deze snelheden meer wordt veroorzaakt door het motorgeluid en minder door het bandengeluid. De raad heeft niet toereikend gemotiveerd waarom in dit specifieke geval een aftrek van 5 dB mocht worden toegepast.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:1834

Zaaknummer: 201301854/1/R2

Wetsartikelen: 110g Wgh

RECHTSPRAAK

**provincie Noord-Brabant/intrekkingsbesluit
reconstructieplannen en correctieve herzieningen*****Intrekkingsbesluit reconstructieplannen en correctieve herzieningen
in strijd met Rwc. Regeling in structuurvisie of verordening heft de
verplichting van het hebben van een reconstructieplan niet op***

Nu het intrekkingsbesluit strekt tot algehele intrekking, zijn er ten gevolge van de goedkeuring van het intrekkingsbesluit geen reconstructieplannen meer in werking voor de concentratiegebieden, als bedoeld in bijlage I van de Meststoffenwet, in Noord-Brabant. Er zijn immers geen voorgaande reconstructieplannen die als gevolg van deze besluitvorming herleven en er zijn geen nieuwe reconstructieplannen vastgesteld en goedgekeurd. Gelet op deze omstandigheden is de toepassing van de bevoegdheid tot intrekking van de reconstructieplannen in dit geval in strijd met de Reconstructiewet concentratiegebieden (Rwc), in het bijzonder met artikel 11, eerste lid. Hierbij is van belang dat het bestaan van de structuurvisie de verplichting tot het in werking hebben van reconstructieplannen niet kan opheffen. De structuurvisie is immers een instrument dat zijn grondslag vindt in de Wro en een ander doel heeft. Reeds daarom is deze niet aan een reconstructieplan gelijk te stellen. Ook de provinciale verordening is een instrument dat zijn grondslag vindt in de Wro en is niet aan een reconstructieplan gelijk te stellen. De omstandigheid dat het reconstructiebeleid grotendeels is overgenomen in de provinciale structuurvisie en de provinciale verordening en hierin op onderdelen is aangescherpt, hetgeen rechtens is toegestaan, en de, op zichzelf niet onredelijke, wens van provinciale staten om duidelijkheid te scheppen omtrent het van toepassing zijnde reconstructiebeleid, doen aan het voorgaande niet af.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2104

Zaaknummer: 201206146/1/R3

Wetsartikelen: 2 Rwc, 4 Rwc, 5 Rwc, 9 Rwc, 11 Rwc, 16 Rwc en 1 Wilg

RECHTSPRAAK

Eersel/bestemmingsplan 'Herziening Veneind 5, Wintelre'

Regeling inzake evenementen in bestemmingsplan onvoldoende. Regeling in vorige plan. Medegebruik

De keuze van de raad om met de regeling in dit plan aan te sluiten bij het voorheen geldende bestemmingsplan kan niet als ruimtelijke onderbouwing worden beschouwd. Daarnaast zijn het aantal en de omvang van evenementen niet beperkt in de planregels, terwijl het volgens het bestreden besluit de bedoeling is slechts incidentele evenementen van beperkte omvang en/of duur die een beperkte planologische betekenis hebben toe te staan. Nu de raad dergelijke beperkingen uit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening noodzakelijk heeft geacht, hadden deze in de planregels moeten worden opgenomen. Dat evenementen uitsluitend in de vorm van medegebruik zijn toegestaan, maakt dit niet anders, nu, zoals de raad ter zitting heeft erkend, medegebruik op zichzelf nog niet een beperking met zich brengt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2128

Zaaknummer: 201301086/1/R3